

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Г.Т., 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г.Т. в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Динко М. Динков

при участието на секретаря М.на В. Димова
като разгледа докладваното от Динко М. Динков Гражданско дело №
20233220100031 по описа за 2023 година

Предявена е искова молба от Г. Г. Л. ЕГН ***** и С. А. Л. ЕГН
*****, двамата чрез пълномощник адв. Д. Ч. с адрес за призоваване гр.
Г.Т., ул. „В. А.” № 8 срещу Община Г.Т. с искане да се постанови решение, с
което да се признае за установено по отношение на ответника, правото на
собственост на ишците върху недвижим имот с площ от 556.00 кв.м.,
съставляващ ПИ №1436 в местност „М.“ по плана на гр. Г.Т. при граници и
съседни :път , ПИ№ 1437, път и ПИ №1435, съставляващо реална част от ПИ
с идентификатор 14711.247.10 по КККР на гр. Г.Т., целия с площ от 57 165
кв.м., вид на територията земеделска, начин на трайно ползване лозе, номер
на предходен план 000254, разположена в югоизточната част на имота
съгласно скица-проект, при граници и съседни на целия поземлен имот ПИ
14711.247.11, ПИ 14711.29.207, ПИ 14711.256.5, ПИ 14711.247.9 на
основание покупко-продажба на недвижим имот, съгласно нотариален акт
№170, т.VI, д.№1095/2015г. на Сл.Вп. Г.Т.

В законоустановения едномесечен срок от получаването на съобщението
е представен отговор на исковата молба. В приложения отговор ответника
заявява, че не оспорва правото на собственост на ишцата върху поземления
имот. Твърди, че няма вина за непълнота в кадастралната карта, поради което
възразява срещу искането за заплащане на разноските по делото на ишците.

Предявеният иск е с правно основание чл.124,ал.І от ГПК във в вр. с чл.54,ал.2 от ЗКИР.

От приложените по делото доказателства съдът намира за установена следната фактическа обстановка : С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ищците придобили собствеността върху лозе с площ от 556.00 кв.м., представляващо поземлен имот № 1436 в местността „М.“ по плана на гр. Г.Т. при граници и съседи : път, ПИ № 1437, път и ПИ № 1435.

Праводателят на ищците се легитимира като собственик на процесния поземлен имот на основание Договор за покупко-продажба на общински недвижим имот по реда на чл.13 и чл.15 от ЗС и чл. 21 от ЗМСМА.

Видно от приложените по делото доказателства процесното лозе представлява реална част от ПИ с идентификатор 14711.247.10 по КККР на гр. Г.Т. с начин на трайно ползване лозе, целият с площ от 57 165 кв.м. с номер на предходен план 000254, вписано в кадастралните регистри като собственост на Община Г.Т. на основание Решение №01/1 от 15.03.1994г. на Поземлена комисия Г.Т. като остатъчен поземлен фонд по чл.19 от ЗСПЗЗ.

Съгласно приложената по делото съдебно-техническа експертиза преди 2 000-ната година ПИ с идентификатор 14711.247.10 по КККР на гр. Г.Т. е парцелиран, изработен е цифров модел от „Д. териториален кадастър“ ЕООД, който план не е одобрен. По този неodobрен план Община Г.Т. продавала и отдавала под наем парцели. Процесното лозе №1436 с площ от 556 кв.м. представлява реална част от ПИ с идентификатор 14711.247.10 по КККР на гр. Г.Т..

Към експертизата е приложена комбинирана скица, в която върху извадка от част от ПИ с идентификатор 14711.247.10 по КККР в М 1: 1500 с червен цвят е нанесен процесния имот № 1436 по неodobрения план на местността.

От така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното : ищците се легитимират като собственици на порцесния поземлен имот на основание нотариален акт за покупко-продажба. В процедурата по установяване на земите по чл.19 от ЗСПЗЗ за които Община Г.Т. и Поземлена комисия /понастоящем ОСЗ/ съставят протокол, на основание на който се приемат съответните Решения на ОСЗ за собственост на Община Г.Т., последната не е предоставила информация относно частта от

действащия план на града за лозята в местност „М.“ с номерацията на съответните имоти, за да бъде извършено планоаснемането им в картата на възстановената собственост и вписване на съответния собственик в регистъра на собствениците по КВС. Това обстоятелство обуславя и правния интерес на ищците за завеждане на исковата молба.

Поради това съдът намира предявената исковата молба за основателна и доказана, поради което предявените субективно съединени искове по чл.124,ал.І от ГПК следва да бъдат уважени, както са предявени.

Съгласно приложеният по делото списък на разносните ищците претендират разноски в общ размер за сумата от 1 460, 00 лв., както следва: сумата от 1 000 лв. за двамата ищци, представляващо адвокатско възнаграждение, сумата от 50, 00 лв. държвана такса за образуване на делото, 10, 00 лв. такса за вписване на искова молба и сумата от 400 лв. депозит-възнаграждение за вещо лице.

Ответникът възразява срещу тези разноски.

Съгласно разпоредбата на чл.78,ал.ІІ от ГПК ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разносните се възлагат върху ищеца.

В случая, както е посочено по-горе, ПИ с идентификатор 14711.247.10 по КККР на гр. Г.Т. с начин на трайно ползване лозе, целият с площ от 57 165 кв.м. с номер на предходен план 000254 е вписан в кадастралните регистри като собственост на Община Г.Т. на основание Решение №01/1 от 15.03.1994г. на Поземлена комисия Г.Т. като остатъчен поземлен фонд по чл.19 от ЗСПЗЗ. По този неodobрен план Община Г.Т. продавала и отдавала под наем парцели. Освен това в процедурата по установяване на земите по чл.19 от ЗСПЗЗ, за които Община Г.Т. и Поземлена комисия, понастоящем ОСЗ, съставят протокол на основание на който се приемат съответните Решения на ОСЗ за собственост на Община Г.Т., последната не е предоставила информация относно частта от действащия план на града за лозята в местност „М.“ с номерацията на съответните имоти, за да бъде извършено планоаснемането им в картата на възстановената собственост и вписване на съответния собственик в регистъра на собствениците по КВС.

Така единствената възможност за ищците се явява предявяване на иск за установяването на правото им на собственост върху имота, като без значение

е факта, че имотът не е бил завладян от ответника, поради което възражението срещу присъждане на разноски на ищите е неоснователно.

В случая липсва изрично направено от ответника възражение срещу разноските за прекомерност на адвокатското възнаграждение по смисъла на чл.78,ал.5 от ГПК, както в писмения отговор, така и до даване ход на устните състезания, поради което разноските по делото, сторени за адвокатско възнаграждение, следва да са присъдят на ищите така, както са били направени.

Като взе предвид тази обстоятелства, съдът:

РЕШИ:

Признава за установено по отношение на Община Г.Т. правото на собственост на Г. Г. Л. ЕГН ***** и С. А. Л. ЕГН ***** върху недвижим имот с площ от 556.00 кв.м., съставляващ ПИ №1436 в местност „М.“ по плана на гр. Г.Т. при граници и съседи :път , ПИ№ 1437, път и ПИ №1435, съставляващо реална част от ПИ с идентификатор 14711.247.10 по КККР на гр. Г.Т., целия с площ от 57 165 кв.м., вид на територията земеделска, начин на трайно ползване лозе, номер на предходен план 000254, разположена в югоизточната част на имота съгласно скица-проект, при граници и съседи на целия поземлен имот ПИ 14711.247.11, ПИ 14711.29.207, ПИ 14711.256.5, ПИ 14711.247.9 на основание покупко-продажба на недвижим имот, съгласно нотариален акт №170, т.VI, д.№1095/2015г. на Сл.Вп. Г.Т.

Приложената към експертизата комбинирана скица, в която върху извадка от част от ПИ с идентификатор 14711.247.10 по КККР на гр. Г.Т. в М 1: 1500 с червен цвят е нанесен процесния имот № 1436 по неодобрения план на местността, е неразделна част от Решението.

Осъжда Община Г.Т. да заплати на Г. Г. Л. ЕГН ***** и С. А. Л. ЕГН ***** сумата в общ размер от 1 460, 00 лв., представляващи сторени разноски по делото за адвокатско възнаграждение и за държавна такси.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Д. в двуседмичен срок от съобщаването.

Съдия при Районен съд – Г.Т.: _____